

פרק כל הבשר

מתניתין:

שלש פעמים נאמר בתורה "לא תבשל גדי בחלב אמור", כדי ללמדנו שלשה איסורים של בשר בחלב. אחד לאיסור אכילה, אחד לאיסור הנאה, ואחד לאיסור בישול של בשר וחלב יחדו.⁽¹⁾

ועל אף שנאמר "לא תבשל גדי", וגדי הוא בהמה, בכל זאת —

כל הבשר, בין של בהמה ובין של חיה ועוף, **אסור לבישל** אותו **בחלב** [ולקמן נחלקו אם איסור בישול חיה ועוף בחלב הוא מהתורה או מדרבנן].

חויז מבשר דגים וחגבים, שאין איסור כלל לבשלו בחלב.

וכל הבשר **אסור להעלות** אותו יחד עם **הגבינה על השולחן**, **חויז מבשר דגים וחגבים**.

אדם הנודר נדר דעתו לידור לפי לשון בני אדם. הילכך, אדם הנודר שלא יאכל מן

הבשר, הרי הוא אסור בכל מיני הבשר, בין בשר בהמה ובין בשר חיה ועוף, שכן דרך בני אדם לקרוא "בשר" גם לבשר חיה ועוף.

אך הוא **מותר בבשר דגים וחגבים**, לפי שאין דרך בני אדם לקרוא להם "בשר".

גמרא:

סברה הגמרא, כי זה שנאמר במשנה "כל הבשר אסור לבשל בחלב", הוא איסור דאורייתא. ואם כן, יהיה מוכח, **הא עוף — אסור מדאורייתא** לבשלו בחלב.

ואמרינן: **כמאן** סוברת המשנה?

דלא כרבי עקיבא!

דאי רבי עקיבא, האמר: איסור בישול בשר חיה ועוף בחלב — **אינו מן התורה**, לפי שבשר עוף אינו קרוי "בשר".

אך תמזהה הגמרא: **אימא סיפא**: הנודר "מן הבשר", **מותר בבשר דגים וחגבים!** ויש לנו

התורה לבשל בחלב, ורק בישול עוף בחלב אסור מדרבנן.

ויש סוברים, שעוף שהתבשל בחלב מותר אף מדרבנן.

ויש סוברים שאף עוף אסור מן התורה.

כמו כן גזרו חכמים ואסרו שלא יאכל בשר וחלב יחד אפילו שלא נתבשלו יחד. ואף שמן התורה נאסרים רק אם התבשלו יחד, חכמים אסרו אף בלא בישול. וכן שני בני אדם, האחד

1. פרק זה דן באיסור בשר וחלב. ונאמרו בענין בשר בחלב שלשה איסורים בתורה. א. אסור **לבישל** בשר וחלב יחד. ב. אסור **לאכול** בשר או חלב שהתבשלו יחד. ג. אסור **להנות** מתבשיל כזה.

ונחלקו תנאים האם רק בשר בהמה אסור לבשלו בחלב מן התורה, אבל בשר חיה ועוף מותרים בבישול בחלב מן התורה, ורק חכמים אסרום. או שגם בשר בהמה וחיה אסורים מן